A°. 1833. N°. 153

LEYDSCHE COURANT.

MAANDAG DEN 23 DECEMBER.

KENNISGEVING.

NATIONALE-MILITIE.

ONTSLAG VAN DIENENDE MANSCHAPPEN, DIE DAAROP REGT HEBBEN.

BURGEMEESTER, EN WETHOUDERS DER STAD LEYDEN, gezien hebbende art. 21 der wet op de Nationale-Militie, van 8 Januarij 1817, waarbij aan de manschappen, dienende bij de Nationale-Militie wordt toegestaan, dat ingeval zij, *na hunne inlijving*, eene der vrijstellingen mogten hebben bekomen, die bij art. 91 en 94 van gemelde wet zijn uitgedrukt, zij daarvan een spoedige aangifte kunnen doen aan het Bestuur der Gemeente, voor welken contingent zij zijn uitgemarcheerd; —

Rekening houdende met zoodanige bij de Militie voor zichzelven dienende manschappen, *die door het overlijden van hunnen vader, of moeder, weduwe zijnde, of door regterlijke echtscheiding hunner ouders, of door overlijden van een of meer broeders*, voorgevallen na hunne inlijving, zijn geworden:

Eenige wettige zonen, tevens éénige kinderen zijnde.

Kostwinners van moeders of grootmoeders, wedunwen zijnde, of in regten gesepareerd.

Kostwinners van onderlooze broeders of zusters.

Of eenige broeder van een onherstelbaar gebrekkigen broeder.

Om, uiterlijk vóór of op den 3 Januarij 1834, schriftelijke aanvrage om ontslag met opgave der redenen, in te leveren op de Secretarij dezer Stad, 's morgens van tien tot twaalf uren, en in de opgave almede ten duidelijkste te vermelden bij welke Afdeeling en Bataillon zij, door of voor wien die aanvrage geschiedt, dienende zijn; — Zullende, na opgemelden dag, geene aanvrage ten fine voormeld meer kunnen worden aangenomen.

Aldus gedaan en gepubliceerd, bij H. H. Burgemeester en Wethouders der Stad Leyden, op den 19 December 1833.

J. G. DE MEY.

Ter ordonnantie van dezelve,

P. A. DU PUL.

NEDERLANDEN.

LEYDEN den 22 December.

Het getal der Studenten, welke thans aan onze Hoogeschool ingeschreven zijn, is, volgens opgaaf in den Studenten-Almanak, 745. Sedert de uitgaaf van den Almanak van 1833, hebben er 55 promotien plaats gehad, en zijn 27 Candidaten in de Theologie tot het proponents-examen toegelaten geworden.

— In eene der Javasche Couranten, van welke wij in ons vorig nummer hebben melding gemaakt, vindt men ook nog het navolgende:

„De dood van den braven en verdienstelijken Predikant *J. Kam*, die den 18 Julij 1833, in zijn 64 jaren oud, te Amboina overleden is, is een treurig verlies voor de Zendingzaak en godsdienst. Hij was een man, die zich in getrouwe pligtsbetrachting en rusteloozen ijver in zijne betrekking volledig onderscheidde. Reeds in gevorderden leeftijd in Indie gekomen, en dadelijk op Amboina geplaatst, legde hij zich onverpoosd en met de grootste inspanning op de kennis van het Maleisch toe, en was al spoedig in staat, de talrijke inlandsche gemeente aldaar in die taal te kunnen bedienen. Van dat oogenblik af aan, leefde hij geheel voor zijne bezigheden, en door onvermoeiden arbeid heeft hij dingen kunnen daarstellen, die men anders voor de krachten van een mensch, vooral in dit klimaat, te zwaar zoude achten. Niet steeds noorzag hij, meestal zonder bijstand, in de godsdienstige behoefte der Nederduitsche gemeente ter hoofdplaats Amboina, maar bediende ook de talrijke inlandsche gemeenten van dat, en de omliggende eilanden, waarvan men de Christelijke bevolking op meer dan 30,000 zielen kan begalen. Hij was daarenboven gewoon, ook jaarlijks eenen verren togt te ondernemen, nu eens noordwaarts tot aan de Sangersche eilanden, dan eens zuidwaarts tot Aroe en de zuidwester-eilanden toe, ten einde ook die verafgelegene gemeenten te bezoeken, den staat der kerken en scholen na te gaan, en zoo veel zijn tijd en middelen toelieten, aan de vestiging en uitbreiding van de Christelijke godsdienst onder die nog onbeschaafde volken te arbeiden. Behalve die edele en strekende zelfvoldoening, die elk braaf man mag genieten, die, in welken kring dan ook geplaatst, zijne pligten vervult, vond de voortreffelijke *Kam* daarenboven eene aangename beloning in de achting van alle waardenkenden, en de hartelijke verkleefdheid der Christenen van Amboina, die voor hem eenen bijna afgodischen eerbied hadden. Hij mogt in dien uitgebreiden werkkring bijna 20 jaren verkeeren, en heeft tot uitbreiding van het Christendom in de Moluksche eilanden onbegrijpelijk veel bijgedragen. Het was op zijnen laatsten togt naar Aroe en de zuidwester eilanden, dat hij, ten gevolge van doorgestane vermoeijenissen en ontberingen, ziekelijk krank werd, en hij had maar even den tijd naar Amboina terug te keeren, om daar in den schoot van zijn huisgezin te sterven. Zijn dood wordt alom bitter betreurd; zijn verlies is ook op dit oogenblik onherstelbaar en zeer [illegible] gevoeld; maar in de harten van duizenden zijner gemeenten en van al degenen, die hem naar waarde gekend hebben, zal hij onvergetelijk leven."

— Zie hier den tweeden brief van het ENK, waarvan de eerste in onze vorige onder artikel *Hertogenbosch* is opgenomen:

Tweede Brief.

Uwe kinderen de Tropensche Wilden, van het meest der zwee bergen, groeten u met den vredesman verbied. Wij bewonderen het vermogen van de Goddelijken, verrijkt, waren wij aan alle soorten van eerdiensten overgegeven. Wij hadden geene gemeenheid dan voor ons zelven, en slechte achtering voor de overige menschen; wij konden den vrede niet hebben; de *Bijnagat*, waren onze vijanden, thans zijn zij onze broeders; de Godsdienst heeft ons vereenigd en doet ons den vrede genieten. Wij bewonen hetzelfde dorp, wij bidden in denzelfden kerk, wij hebben denzelfden Vader in den hemel, het is God; dezelfde Moeder om ons te beschermen, het is *Maria*; denzelfden Vader op de aarde, dit zijt gij. Allerheiligste Vader! wij hebben dezelfde zwarte oogen meester, hem die gij ons gezonden hebt. Wij hebben hetzelfde geloof om ons ten hemel te leiden, zoo zijn onze woorden en ons huisselstad, dezelfde met die onzer broeders de Alfonquina en gij zult er onze gemeenschappelijke gedachten in zien, lampe woorden leezende, zult gij de onze lezen.

Allerheiligste Vader, wij zijn u de blijdschap in erkennen, die wij in het diepste onzer harten ontvoelen, bij deze gelegenheid, bij welke het ons is vergund geworden te doen weten, hoe wij u beminnen, hoe veel eerbied wij voor u hebben. Gij moet weten Allerheiligste Vader, dat wij onze tweemaals daagrijn, de zoete verheugen, tén einde de zeden ons hart voor u te bidden, Allerheiligste Vader, ik kniel voor u neder, wij kussen uwe voeten, terwijl wij onzen heiligen zegen verbeiden.

— Uit Utrecht wordt van den 19den dezer het volgende geschreven:

„Het water in de rijn, waar het gisteren hoog was, is voor Vianen tot op de oude peil gezakt.

„De hoogte van het water was gisteren tusschen 6 uren te Vreeswijk 1 el 57 duim, onder nul of het noodpeil. In de laatste 24 uren was het zelve 2 duim gewassen. Het water was langzaam wassende. Dijken en waterkeeringen waren in goede orde.

„De IJssel is ook buitengewoon hoog, en de stroom zoo geweldig, dat de brug voor Deventer is weggespoeld, en de post van daar zijn weg over Zutphen heeft moeten vervolgen.

„Uit Nijmegen schrijft men van den 17den dezer, dat de Waal in hoogte toeneemt; den 13den stond het water ter hoogte van 5 el 73 duim; den 14den 5 el 80 duim; den 15den 5 el 83 duim; gisteren 5 el 88 duim en heden 5 el 94 duim.

„Van Keulen meldt men van den 14den dezer, dat des morgens ten 8 ure de hoogte van den Rijn was 22 voet en 2 duim en alzoo vallende; in de laatste 24 uren was het water echter nog één voet gewassen. Den 15den was de val nog weinig beteekenend; maar den 16den begon het water weder te stijgen.

„Den 16den was de hoogte der Maas te Grave 5 el 44 duim en was 15 duim gevallen.

— Van Wijk aan Zee wordt dato 18 December het volgende geschreven:

„Heden morgen, tusschen zeven en acht uren, is alhier gestrand het koffschip *Helena*, genaamd, schipper *E. Effering*, geladen met gerst en boter, komende van Weenen, in Oost-Vriesland, en gedestineerd naar Antwerpen. De scheepsvolk is door de alsdaar gevestigde Redding-boote der Noord- en Zuid-Hollandsche Reddings-Maatschappij gered."

— Het *Journal de Frankfort* bevat over eenige dagen het volgende:

„Sedert 18 maanden spreekt men dus eens van oorlog, dan weder van algemeene ontwapening; in deze omstandigheden zal het niet zonder belang zijn, om onder de oogen van onze lezers het bedrag van de militaire budgetten van de volgende 15 Europeesche Staten te brengen, als berekening in Guldens:

Frankrijk	123,780,000
Nederlanden	21,744,000
België	30,727,000
Pruissen	39,775,000
Spanje	29,000,000
Beyeren	9,000,000
Saksen	7,263,774
Wurtemberg	1,879,674
Hanover	3,000,000
Baden	1,800,000
Groot-Hertogdom Hesse	974,000
Noorwegen	1,000,000
Totaal	310,611,274.

— De abr *Helena*, die in bovengemelde gedachtenisvolle godsdienst wil stichten, heeft te vergeefs getracht de Augustijner-kerk te Brussel tot het houden zijner predikatien te verkrijgen, en heeft zich nu bij petitie aan de Kamer der Afgevaardigden gewend, om een gebouw voor zijne godsdienstoefeningen te vragen.

's GRAVENHAGE, den 20 December. In de Tweede Kamer der Staten-Generaal, welke heden na half twaalf uren vergaderde, zijn ingekomen en voor notificatie aangenomen twee missiven van de Eerste Kamer, houdende kennisgeving, dat zij zich vereenigd heeft met de ontwerpen van wet tot verleening van vrijdom van den accijns op zeep, aan garen en kousen vervaardigd, en tot invoering van 1 Januarij aanstaande van de wet van het burgerlijk verboek met betrekking tot de erfrecht of opval.

Eenige ingekomen verzoekschriften zijn naar de commissie tot de petitien verzonden, waarna de berigtelagingen over het op heden aan de orde van den dag zijnde ontwerp van wet, tot het nader beschikbaar stellen van gelden, toegestaan bij de wet van 20 November 1832, alle gronden. De heeren *Schimmelpenninck, Donker Curtius, Fretz, van Reenen, van Nes, de Jonge, van Zuylen van Nyevelt* en *van Alphen* hebben voor en de heeren *van Dam, Luyben, Fochema, Lange, Gockinga* en *Wendt* tegen dezelve gesproken. [illegible] afgevaardigden van Zeeland den [illegible] van financien zal uitsluiten, ten einde zijne stem te vepalen. De leden, die tegen de wet gestemd hebben, waren van gevoelen, dat dit nu voor de behoeften van het jaar 1834 wederom buitengewone middelen verschaft worden en de credieten van het zelfde jaar, gelijk voor het jaar 1833 verleend zijn, het onbestaanbaar met eene geregelde administratie is, de beschikbaarstelling van fondsen van twee onderscheidene dienstjaren door eene en dezelfde wet te regelen. Men stelde daarom voor, in de onderhavige wet de beschikbaarstelling tot het benoodigde voor de rentebetaling van het Belgisch aandeel, vervallen sedert 1 December 1833, te beperken, en de Regering aan te bevelen bij eene andere wet zoodanige aanvrage te doen, als de tijdsomstandigheden vereischen zullen, het bij wijze van credietwet, of bij wijze van begrooting; de meesten dier leden verklaarden derhalve, dat zij niet zoo zeer de wet zelve als wel den vorm afkeurden.

Onder de leden, die de wet verdedigd hebben, behoorde voornamelijk de heer *Fretz*, die oordeelde, dat de Regering wel de bevoegdheid bezat om het overschot van de credieten van een jaar, zelfs in den loop van het volgend dienstjaar, te gebruiken, en dat daartoe geene nieuwe begrooting vereischt wordt, maar eene autorisatie, als in deze wet is vervat, dezelve voldoende is. Het kwam hem voor, dat men niet aan het herstel onzer

financien moest wanhopen, en dat het niet onmogelijk was, na de bekoming van eenen eerlijken vrede, eene heffing te doen uitschrijven, welke voornamelijk op de kanzienlijken zou moeten drukken, ten einde daarmede een gedeelte der nieuw gecreëerde schulden in te trekken, en alzoo door vermindering der rente de lasten, die op de natie drukken, te verligten.

Zijne Exc. de minister van financien heeft de wet verdedigd en ten slotte gezegd, dat hare aanneming onvermijdelijk is voor het crediet van den Staat, als mede tot handhaving van onze aangenomene houding, welke in alien gevalle tot nu het sluiten van een eindverdrag met België onvermijdelijk is.

Betreffende het verlangen, door een groot aantal leden geuit, om eenige opening te ontvangen omtrent de staatkundige aangelegenheden, heeft Z. Exc. gezegd, dat, even als de Regering steeds verlangt die te geven, zoo dikwijls dit mogelijk is, daartoe echter in dit oogenblik geene aanleiding is; doch dat het verblijf van onzen buitengewonen gezant te Londen en de zending van onzen minister van buitenlandsche zaken naar Weenen, ten bewijze strekken, hoezeer de Regering alle pogingen aanwendt om tot een billijken vrede te geraken.

De discussien gesloten en de wet in omvraag gebragt zijnde, is deze met eene meerderheid van 49 tegen 9 stemmen aangenomen. De minderheid bestond uit de heeren *van Dam*, *Luyben*, *Luzac*, *Fuskema*, *van Sytzama*, *Gevers*, *Op den Hoff*, *Cesar Hoeft* en *Wurfbain*.

Namens de centrale Afdeeling is rapport uitgebragt over de ligting der Nationale Militie in 1834. Drukken en rondzenden; zullende de discussien dezerzijds nader worden bepaald. Daarna is de vergadering gescheiden en geadjourneerd tot morgen ten half elf uur, wanneer de beraadslagingen over de brandstoffen een aanvang zullen nemen.

Den 12 December. Heden zijn bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal ingekomen en voor notificatie aangenomen: twee missiven van de Eerste Kamer, houdende kennisgeving, dat zij zich vereenigd heeft met de ontwerpen van wet, ter verregeling van woelingen, enz., en met dat tot het nader beschikbaarstellen van sommen, toegestaan bij de wet van den 22 November 1832.

Namens de commissie tot de pakken zijn eenige rapporten uitgebragt, betrekkelijk de wetten op de brandstoffen, waarvan de verzoekschriften ter griffie zullen worden gedeponeerd en de rapporten gedrukt.

Is gelezen eene Koninglijke boodschap, ten geleide van een ontwerp van wet, ter vervanging van dat, hetwelk luisterlijk door de Kamer is afgestemd, strekkende tot gedeeltelijke vergoeding van het te kort, sedert November 1830, tot en met 31 December 1833 ontstaan. Bij dat ontwerp worde, ter gemakkelijker beschikking der bij de wet toegestane uitgiften van de zoutkist ook in het tweede grootboek der nationale werkelijke schuld, rentende vijf ten honderd, worden ingeschreven en kunnen worden tot een gelde gemaakt, tot het bedrag van zes millioenen drie honderd duizend gulden. (*f* 6,340,370.) Verzonden naar de afdeelingen.

Hierna zijn de beraadslagingen over het ontwerp van wet, betrekkelijk een accijns op den Turf, geopend. Een aantal leden, en wel de heeren de *Bordes*, *Huidekoper*, *van der Capellen*, *Repelaer*, *Frets*, *Boddaert*, *Beelaerts*, *van Aerssen van Wyck* en *van Alphen* hebben voor de aanneming van het ontwerp gesproken, en de Heeren *Quintus*, *van Dam*, *van Swinderen*, *Bylandt* en *van Sytzama* tegen de wet gesproken, terwijl de heeren *Hoeft*, *Kuijpers*, *Gobbius* en *Op den Hoff* andere inlichtingen van Z. Exc. den minister van financien zouden afwachten, ten einde hunne stemmen te bepalen.

Ofschoon vele leden erkend hebben, dat de wet, ten gevolge der veranderingen, welke zij heeft ondergaan, aanmerkelijk verbeterd is, zoo is dezelve echter nogmaals op dezelfde gronden, als vroeger, bestreden, en wel voornamelijk, dat het onbillijk is, eene belasting op de brandstoffen, voor eenen behoefte ook van de mindere klasse, in te voeren; dat de steden door de opneming van de brandstoffen, onder 's Rijks accijnsen, een aanmerkelijk verlies in hunne inkomsten zullen ondervinden; dat de accijns tot veele ongerijen aanleiding zal geven; dat de accijnsen op de brandstoffen te minder aannemelijk zijn, omdat bij de belasting op het personeel [illegible] en die voordeelige [illegible] was aangenomen, om die belasting op de brandstoffen te vervangen. Omtrent de verhouding tusschen de belasting op den Turf, als inlandsch, en Steenkolen, als buitenlandsch produkt, waren de gevoelens verdeeld; terwijl eenige leden vermeenden, dat aan den Turf, als eenen belangrijken tak van nationale nijverheid, geene genoegzame bescherming is verleend, begrepen wederom anderen, dat de Steenkolen veel zwaarder dan den Turf wordt belast. Eenige leden, en waaronder voornamelijk de heeren *van der Gronden* en *Repelaer*, hebben gewigtige bedenkingen tegen de wetten gemaakt; doch verklaarden echter, bij de bestaande behoefte der schatkist, en tot voorkoming van verdere noodlottige deficits, voor de wet te zullen stemmen.

Z. Exc. de minister van financien heeft de wet verdedigd, en daar bij onder anderen gezegd, dat zij, in twee malen door de Kamer verworpen te zijn, en de daarin gemaakte uitwijking van denkbeelden, tot de meest mogelijke overeenkomst van gehegt, dat de regering, ten opzigte van de verhouding tusschen den accijns op den Turf en Steenkolen, den middenweg heeft ingeslagen, ten einde een ook van nationale nijverheid te beschermen. Voorts heeft Z. Exc. eenige bedenkingen, die tegen de bijzondere artikels der wet zijn gemaakt, wederlegd; en ten slotte den wensch geuit, dat de accijnsen op de brandstoffen mogten worden aangenomen; beschouwende hij alsdan door het stelsel van 's Rijks geldmiddelen voltooid te zijn.

De wet in omvraag gebragt zijnde, is dezelve met eene meerderheid van 57 tegen 13 stemmen aangenomen. Tegen hebben gestemd, de heeren *Luyben*, *Quintus*, *Sandberg*, *van Dam*, *Bylevelt*, *van Swinderen*, *Rengers*, *Cocklage*, *van Sytzama*, *Lauker*, *Cost*, *de la Court* en *Fockema*.

De wet op de steenkolen is, na eene zeer korte discussie, waarvan de heeren *de Bordes*, *Luyben* en Zijne Exc. de minister van financien deel namen, met eene meerderheid van 41 tegen 9 stemmen, aangenomen. De minderheid bestond uit de heeren *Luyben*, *Sandberg*, *de Bordes*, *van Dam*, *Bylevelt*, [illegible].

Hierna de vergadering is geschorst en gedurende het middagmaal elf uren zullende zijn, de beraadslagingen over de ligting der Nationale Militie in 1834 een aanvang nemen.

Men vernoemt, dat er weder veel drukte aan het ministerie van buitenlandsche zaken bestaat, en dat die er weêr gebragt wordt. Eene nieuwe instructie, die met een der eerste brievenmalen aan den heer *Dedel* naar Londen verzonden zijn.

Groningen den 17 December. Het volgende wordt in de Provinciale Courant gevonden:

„De *Gouverneur van de Provincie Groningen* maakt bij deze bekend, dat hij van Z. Exc. den Heer Luitenant-Generaal, Opperbevelhebber der vesting Maastricht, eene missive en dagorder heeft ontvangen, van de navolgenden inhoud:

Maastricht den 9 December 1833.

„De vier veld-bataillons der 3de afdeeling infanterie, het grootste gedeelte der bezetting dezer vesting, sedert den aanvang der onlusten, hebbende uitgemaakt, en door milicien van de provincien Vlieland, Groningen en Drenthe te zamengesteld, alzoo dezer dagen tot het leger te velde overgaande, heb ik bij eene dagorder van heden de groote diensten, door de verschillende wapenkorpsen dezer bezetting, sedert de Belgische onlusten, aan den dag gelegd, openlijk erkend.

„Deze eervolle onderscheiding kan voorzeker, wat de provincie betreft, aan het bestuur van Uwe Exc. toevertrouwd, niet anders dan welgevallig wezen; en het is dan ook uit dien hoofde, dat ik de gelukheid neem Uwe Exc. die mede te deelen, als een bewijs, dat de milicien in deze voor Koning en Vaderland hagchelijke tijden als brave soldaten hunnen pligt gekweten, den roem hunner Vaderen gehandhaafd hebben, en eenmaal als zoodanig in hunne haardsteden eervol bij hunne betrekkingen zullen terug keeren.

„*Maastricht* den 9 December 1833.

„De Luitenant-Generaal, Opperbevelhebber der Vesting,

„DIBBETS.

„*DAGORDER.*

„KRIJGSKAMERADEN!

„Koning en Vaderland zijn erkentelijk voor de groote diensten, die gij nu drie jaren in deze vesting hebt bewezen; door uw trouw en dapper gedrag heeft dit sloud Neêrlands bolwerk niet voor oproer of verraad behoeven te zwichten; in de onderscheidene gevechten hebt gij met het zegevierend leger, onder het opperbevel van Z. K. H. den Prins Veldmaarschalk, aan Neêrlands roem nieuwen luister bijgezet, en eene geregte plaats in de geschiedenis van dezen tijd bekomen.

„Het metalen kruis, dat op uwe borst prijkt, zal tot op den rand des grafs het gedenkteeken zijn, dat gij voor de regten van Koning en Vaderland als brave soldaten hebt gestreden.

„De Luitenant-Generaal, Opperbevelhebber der Vesting,

„(*Geteekend*) DIBBETS.

„Voor eensluidend afschrift,

„De Kapitein-Adjudant,

„GREENLEAF.

„De Gouverneur heeft gemeend den inhoud dezer stukken ter kennis van de ingezetenen der provincie Groningen te moeten brengen, in het volle vertrouwen dat zij, moed, trouw en vaderlandsliefde in het algemeen naar waarde wetende te schatten, den hoogen lof, welke daarbij ook aan de *milicien* van dit gewest wordt toegezwaaid, op den regten prijs zullen stellen, en dat mannen, die zich, in voor Koning en Vaderland hagchelijke tijden, als brave soldaten van hunnen pligt gekweten en den roem hunner vaderen gehandhaafd hebben, wanneer zij eenmaal tot hunne haardsteden en bij hunne betrekkingen eervol terugkeeren, in de dankbare achting van hunne medeburgers, de belooning hunner pligtbetrachting zullen vinden.

Groningen, „De Gouverneur voorneemd,
16 December 1833. „Bij afwezigheid van denzelven,
„Het Lid der Gedeputeerde Staten,
„J. A. FRUITIER."

's HERTOGENBOSCH den 10 December. Door de aanhoudende stormen, welke sedert verscheidene dagen hebben gewoed, is het water aanmerkelijk gerezen, en zijn daardoor de zivieren buiten hunne oevers getreden, hetwelk ten gevolge heeft gehad, dat de Empelsche en Lithsche polders zijn ingeloopen, en de Orthensche dijk bezweken, waardoor de landerijen rondom deze stad gelegen, geheel onder water zijn gezet.

Ravenstein den 10 December. Den 17den dezer is nabij Tilburg een zware brand uitgebersten, welke de woning van den herbergier en winkelier *Cornelis Geers* te Velphoven, geheel in de asch gelegd heeft. Reeds sloegen de vlammen boven het dak uit, toen er nog geen brandspuiten op de plaats tegenwoordig waren. Aan de vereenigde pogingen van burgers en militairen had men het aangaan te danken, dat de woede van het vernielende vuur, hetwelk door een fellen wind werd aangeblazen, zich niet verder dan tot de reeds brandende woning uitstrekte, en de omliggende woningen van het dreigende gevaar gered zijn geworden. Eene koe, een paar geiten en eenige andere huisdieren zijn in de vlammen omgekomen, zijn wijf de timmerman *Mutsaers*, bij het insturten van den voorgevel, het ongeluk had zijn been te breken. Van het huis is niets dan een puinhoop overgebleven; het was voor *f* 2000 geassureerd, doch de schade aan huis en meubelen wordt veel hooger geschat.

Uit Lino schrijft men van den 14den dezer: „Heden zijn van Hier [illegible] de kogels, in drie scheepen, als van Dordrecht gezeild hebbende, zeide de kogels, in drie scheepen, als van Dordrecht gezeild hadden aangebragt, met vreugde afgedaanden. Men spreekt voorts ook van het op gelijke wijze ontwapenen der zeebatterij van Lief[illegible], maar men ziet tot heden daaraan nog niet werken."

AMERIKA.

MEXICO den 19 September. De cholera-morbus heeft hier minder meer menschen in het graf gesleept, dan ergens elders. Het eerst heeft dezelve zich den 7 Augustus geopenbaard, en in weinige dagen is zij op eene verschrikkelijke wijze in de voorsteden en onder de geringe burgers toegenomen. Gedurende tien dagen, van den 14den tot den 24sten, zijn er meer dan 1800 menschen per dag gestorven. Sedert dien tijd, de ziekte bijna geen vooruitgang meer vindende in de kwartieren der stad, waar zij het eerst was uitgebarsten, is tot het middelpunt der stad overgegaan, en heeft hare slagtoffers ook in aanzienlijke standen aangetast. Haar getal is dagelijks omtrent 100 geweest. Thans gelooft men dat deze vreeselijke ziekte zal eindigen. Haar verblijf onder ons is waarlijk geweest: zij heeft meer dan het tiende gedeelte der bevolking verslonden; want van 150,000 inwoners, zijn meer dan 25,000 onder hare slagen gevallen, dat is van de vier één. Tegenwoordig woedt de cholera met dezelfde heftigheid te Vera-Cruz, en op eenige andere punten van de kust.

ZWITSERLAND.

Uit Geneve wordt het volgende geschreven: „In een Savoyisch dorp, eenige uuren van Geneve gelegen, heeft een zeker landbezitter, [illegible] van te hinderen, welke daaruit van den [illegible] jarlijksch pensioen van 250 [illegible] de uitgaaf, welke hem zijn zuinig huisgezin kostte, door [illegible] spaarzaamheid, aan zijne behoeften te voldoen, bleef zelfs in eenen [illegible] kerm overvloed. Zijne naburen jaloersch over eenen voorspoed, welken zij niet bezitten, hebben elkander wijs gemaakt, dat dezelfde aan [illegible] gene oorzaak had, dat zijn voorspoed ontstond uit een verbond met den duivel, en dat ten gevolge daarvan, eene zekere zwarte hen, welke op de werf van *N*..... liep, hem elken dag eene kroon legde. Het gerucht van deze overeenkomst met den geest heeft zich verspreid, geloof gevonden in de nabuurschap, en is gemeld met hem, die er het voorwerp van was, te verontrusten. Hij heeft zich aan de overheid der plaats gewend, om over de middelen te raadpleegen, om die moedwilligheden te doen ophouden. De overheids-persoon, een bekwaam man, heeft geen beter middel weten te vinden, dan om deze wonderhen publiek te doen verkoopen.

De afkondigingen geschied, de dag bepaald zijnde, heeft de menigte zich ter plaatse van de verkooping begeven; de gewone gebruiken hebben plaats gehad, en de hen is toegezaan geworden aan zekeren T. meestbiedende opbrengen eene levenslange rente van 10 sous per dag, ten voordeele van den verkooper. De koop gesloten zijnde, heeft de nieuwe bezitter zich van de hen meester gemaakt, en hare in triomf naar zijn huis gebragt,

Meer de dier, of door wispelturigheid, of om iets anders, en dat wel tot groot nadeel van den kooper, heeft hiets meer dan eijeren gelegd. De boeren hebben echter niet als lengenaars willen staan: zij hebben voorgegeven, dat het verbond tusschen den duivel en den eersten eigenaar zonder gevolg was voor zijnen opvolger: dat bijgevolg de hen elken nacht hare nieuwe woning verliet, om de kroon bij haren ouden bezitters te leggen. Men sprak om den koop te vernietigen, en reeds is een proces aan *N.* . . . . aangedaan. Dit proces, waardig om in beroemde zaken te figureren, zal zeker van aanbelang zijn: het zal doen kennen tot welk punt van verlichting zekere gedeelteus in Savoijen gekomen zijn, in het jaar der genade 1833.

DUITSCHLAND.

DUSSELDORP den 17 December. Heden morgen ten 10 ure is Z. K. H. de Prins *van Oranje*, onder den naam van eenen graaf *Viane*, met gevolg, door onze stad gereden om over Kassel, Weimar, Berlijn naar Petersburg te reizen. Z. K. H. had, wegens het stormachtige weder en de hoogte van het water, gedurende den nacht niet den Rijn hier bij Dusseldorp kunnen overtrekken, en is dus te Neusz gebleven, van waar Hoogstdezelve den Rijn bij Grimmlinghausen overstak.

GROOT-BRITANNIE.

LONDEN den 20 December. Een schrijven uit Portsmouth, van den 14 dezer, bevestigt thans nader, dat daar in de laatste weken, even als te Plijmouth en te Chatham, van wege de admiraliteit bevel ontvangen is, om een aantal vroeger buiten dienst gestelde linieschepen en fregatten onmiddellijk zeilvaardig te maken en geheel te bemannen en uit te rusten. De bestemming dezer schepen, te zamen 11 linieschepen en 4 of 5 fregatten, is naar de Middellandsche zee, en indien men den *Times* gelooven wil staat deze vergrooting der Britsche zeemagt in verband met de vermeerdering der Russische zeemagt in de Zwarte zee, welke tot 22 à 24 linieschepen zou gebragt worden, en bij ons gouvernement verdenking van kwade bedoelingen van den kant van Rusland, tegen Turkije heeft doen ontstaan.

Brieven uit het eiland Malta, van den 28 November, gewagen insgelijks van soortgelijke, welke aldaar gemaakt worden, en die met eene merkelijke vergrooting van de Britsche scheepsmagt in de Middellandsche zee in verband schijnen te staan. Onder anderen werden er op gezegd eiland, ten behoeve van het Britsche gouvernement, groote magazijnen van levensmiddelen enz. gevormd.

— De *Londensche Globe* bevatte onlangs het volgende: Bij alle verstandige menschen, wier oordeel in de Hollandsche aangelegenheden niet beneveld is door staatkundige vooroordeelen, moet eene levendige verwondering ontstaan zijn op het berigt der eischen van Holland nopens den achterstand eener schuld, waarop het land alléén regt heeft uit kracht van een traktaat, hetwelk het nog weigert aan te nemen, hoewel het meer daarbij wint dan ooit Engeland, met al zijne magt aan Amerika heeft verlangd, nadat dezelfde emancipatie gekend was.

Het is misschien niet zonder belang te herinneren, dat in October 1832 de drie Noordsche Mogendheden hare gevoelens te kennen gaven, dat Holland geen *regt* meer had op den achterstand, welke uit het *traktaat* voortvloeide; deze Mogendheden waren toen geneigd het voorstel in overweging te nemen om een millioen guldens per week van het kapitaal der schuld af te trekken, zoo lang het traktaat buiten werking zonde blijven, en zulks behoudens de dwangmiddelen, welke Frankrijk en Engeland noodig zouden achten.

Sedert dien tijd hebben de gevoelens, welke tot deze uitdrukkingen aanleiding hebben gegeven, zoo veel magt bekomen, dat het noodig wordt aan het nemen van eenig besluit te denken, hetwelk, zoo het de achterstallige hollandsche regering niet bewegen kan tot hetgeen het belang harer kiesche en alle der overige volken vorderen, ten minste voor het Belgische gouvernement eene vergoeding zal zijn voor zijn geduld om datgene aan de vereenigde Mogendheden van Europa te wachten, hetwelk het [illegible]

— De Engelsche *Morning-Post* zegt, over dit artikel in de *Globe* het volgende: De *Globe* bevatte gisteren zekere een vreemd artikel, betrekkelijk de Nederlandsche onderhandelingen. Het geeft te kennen, dat Holland wegens het rekken der onderhandeling gestraft, en België daarvoor beloond moet worden, door het vrijkennen van laatstgemelden van een gedeelte van hetgene betaald is *geworden* dezelfde billijk zoudeet te zijn in de vereenigde schuld der beide landen, of wel in andere woorden, dat Holland de helft der schuldeischers van België verkoop mag worden, omdat de gezamenlijke mogendheden een onderling geschil hebben over zaken, waarmede zij het nog niet kunnen eens worden, maar die geheel vreemd zijn aan de schuld. Wij twijfelen evenwel geen oogenblik of de informatien van den *Globe* zijn juist. Het voorstel is zoo bij uitstek eerlijk en eervol, dat het niet zonderlinge moet van voorstel is, die wij van lord *Palmerston* mogen verwachten.

Er wordt beweerd, dat Holland geen regt van aanspraak heeft op eenige uitbetaling tot zaken van deze schuld, dan door middel van een traktaat, hetwelk hetzelve weigert te onderteekenen, en tot staving van dit uitmuntend denkbeeld beroept men zich op het voorbeeld van Amerika, hetwelk bij dezelfde afscheiding van Groot-Britannie, niet een sandeel in de schuld van het Moederland te keeren gekregen. Ons bedunkens ontmoet men zeker reden van verschil in deze beide zaken, doch waarschijnlijk zijn dezelve van te weinig gewigt om den minsten indruk op de hooge Autoriteiten van ons *Foreign-Office* te maken. De zich afscheidende kolonien waren vrij geschuldigd met betrekking tot, voor de nationale schuld van Engeland verbondene Rijksonderhoorigheden, niet een zelfstandig deel van het [illegible] Derzelver vertegenwoordigers vormden geenszins de helft, of zelfs slechts een deel van de Kamer der Gemeenten, door welke de schuld was aangegaan. De schuldeischers die hun geld aan den staat hadden toegelegd, hadden zulks gedaan, uitsluitend op het crediet van het Engelsch gouvernement en niet het allerminst op het crediet der Amerikaansche kolonien.

De tijden, die voor het Britsch gouvernement [illegible] Holland is dezen staat zijn vergelijkelijk welvarend, terwijl die van België wel gevestigd en voorspoedig zijn. Het plan van den eerlijken en bescheiden lord *Palmerston*, immers zoo wij de mededeelingen van zijne bijzondere vrienden zelve mogen geloven, is alternative: de gezamenlijke schuldeischers der Vereenigde Nederlanden te berooven, van het meest krachtdadig deel van het gehaal der zekerheid, op welker credit de verbindtenissen zijn aangegaan geworden. De zedelijkheid van ons *Foreign-Office* is voor het oogenblik niet minder achtenswaardig dan dezelfs bekwaamheid.

— In den *Courier* leest men: Eene officiele kennisgeving van de Thesourie aan de kommissarissen der in- en uitgaande regten, betrekkelijk de uitbetaling der bekende onkosten, gedragen door de Hollandsche schepen ten gevolge van het embargo, zien heden het licht, waaruit blijkt dat, Agatokel tegen de verwachting aan van de eigenaars van genoemde Hollandsche schepen, het Engelsche gouvernement besloten heeft, de terugbetaling te eischen van de gelden, aan de eigenaars gedurende het embargo voorgeschoten.

— De heer *Hoffmann*, [illegible] van Hull, heeft een pleidooi uitgevonden, van hetwelk hij de volgende merkwaardige beschrijving geeft. — Hetzelve kan in den tijd van één minuut tienmaal geladen worden en vuur geven. Elke lading bestaat uit twaalf kogels, welke in eene horizontale lijn 12 à 18 voeten ver worden geworpen. Indien derhalve *een* persoon 120 kogels in eene minuut afschiet, zoo kunnen *honderd* personen in tien minuten 120,000 kogels afschieten, welke dezelfde uitwerking doen als een gewone pistoolkogel. Een eskadron van honderd ruiters een vijandelijk eskadron van gelijk aantal manschappen aanvallende, kan dus bij de eerste charge 300 schoten doen, welke doel treffen indien van de honderd ruiters slechts vijf en twintig goed op den vijand aangelegd hebben, of indien het mogelijk ware, dat maar één ruiter van de honderd zijn pistool juist gerigt had, zouden honderd zulke ruiters in tien minuten 1200 vijanden buiten gevecht stellen. Ook heeft de heer *Wilkinson* eene korte karabijn vervaardigd, welke met dezelfde snelheid als het pistool kan geladen worden, en 16 in plaats van 12 kogels kan afschieten. De karabijn is bijzonder geschikt voor zeegevechten. Indien 50 soldaten op den bodem des vijands vuur gaven, terwijl 50 andere op het touwwerk en wand schoten, zouden zij in eene minuut, eene hui van 16,000 kogels op het vijandelijk schip doen regenen, en hetzelve alzoo in een oogenblik buiten gevecht stellen.

— Het volgende is een staat van Zelfmoorden, te Londen bedreven, van 1770 tot 1830, met aanwijzing van de oorzaken, welke er toe hebben aangespoord:

Aanwijzing van Oorzaken.	Mannen.	Vrouwen.
1. Armoede.	905	511.
2. Huiselijk verdriet.	728	524.
3. Tegenspoed.	329	283.
4. Dronkenschap en Wangedrag.	287	208.
5. Spel.	153	141.
6. Schande en Laster.	125	97.
7. Te ver gedreven Eerzucht.	122	110.
8. Niet geslaagde Liefde.	97	157.
9. Nijd en Jaloersheid.	94	53.
10. Gekweste Eigenliefde.	53	53.
11. Kwaling.	49	37.
12. Dweepzucht.	16	1.
13. Menschenhaat.	3	3.
14. Onbekende oorzaken.	1381	277.
Te zamen.	4337	2545.
Algemeen totaal.	6882.	

FRANKRIJK.

PARIJS den 18 December. Prins *Talleyrand* is den 16den dezer des morgens ten 9 uren naar Londen vertrokken.

Over dit vertrek wordt het volgende geschreven: „Prins *Talleyrand* wist acht dagen vóór zijn vertrek naar Londen nog niet dat hij derwaarts zou gezonden worden. Er was een oogenblik sprake van, om hem naar Weenen te zenden, om aldaar de onderhandelingen van het Congres te volgen; doch hij moet die zending van de hand hebben gewezen, de moeijelijkheden inziende, welke er tegen de admissie van eenen Fransehen gezant zouden opkomen. Ook moet lord *Granville* het verlangen van lord *Palmerston* hebben te kennen gegeven, om den ouden diplomaat weder deel aan de conferentien, nopens de Belgische kwestie, te laten nemen. Daar men de weigering der Duitsche Bondsvergadering te gemoet ziet om in den afstand van Luxemburg te bewilligen, schijnen de Fransche en Engelsche gevolmagtigden eenen soort van manifest te vaardigen, hetwelk aan de overige Hoven zal worden toegezonden, wanneer de beslissing der Bondsvergadering bekend zal zijn."

— Van Oran op de kust van Algerie, wordt dit zeevig voorval berigt: Zeven of acht Fransche officieren waren op de jagt gegaan, zijn hunner zijn niet wederte voorschijn gekomen. De generaal *Desmichels*, den 14 November, een gedeelte van het garnizoen hebbende doen uitrukken om hen op te sporen, heeft men, op eenen kleinen afstand van de stad, de vier ongelukkigen, met het hoofd afgehouwen en deerlijk verminkt, op den grond [illegible] duinen zijn de heeren *Nodat*, *Mabielle*, *Perron* en *Martel*.

— De berigten uit Spanje zijn van alle belang ontbloot. Het *Memorial Bordelais* meldt uit Exeter, den 22 November:

De maarschalk *Bourmont*, de generaals *Clouet* en *Loroche Jacquelin* zijn sedert eenige dagen, met een gevolg van 40 à 50 officieren van Portugal alhier aangekomen; de autoriteiten hebben heden bevel ontvangen hen, met een detachement cavallerie, naar Algiers, te doen vergezellen, waarmede zij morgen vertrekken. Men zegt dat zij zich in deze haven naar Italie inscheepen zullen.

Ook zegt men nog, dat het hoofd van *Merino* en vijf andere beveldhebbers op prijs is gesteld.

— In eenen brief uit Rome, van den 30 November, wordt geschreven, dat aldaar het gerucht liep, dat Z. M. de Koning der Franschen zich aangeboden had, om de twisten den Heiligen Stoel en Portugal betreffende geschillen door zijne bemiddeling bij te leggen. De kerkelijke betrekkingen tusschen den Paus en Frankrijk waren nog niet geregeld en leverden nog groote zwarigheden op.

MENGELINGEN.

BLOEDIG TREURSPEL.

bij de

P E R S E N.

Omstreeks de laatste tijden van het verval hunne rijks, hadden de Romeinen hunne zucht voor het bloedige treurspel zoo ver gedreven, dat zij zelfs hunnen toevlugt tot hevige middelen namen om op eene natuurlijke wijze den dood, verwonding of toegetstelling van een of ander persoon voor oogen te brengen. Een misdadiger onder de klaauwen en het muiker van den toneelspeler, wiens plaats hij [illegible] vóór de aanschouwers, die wreed genoeg waren om het genoegen der pijnigingen aan te zien, die ons ongelooflijk zouden voorkomen, ware het niet dat schrijvers van dien tijd ons zulke meldeden. *Martialis* spreekt van een persoon, die, terwijl hij *Mucius Scaevola* nooitsiede, werkelijk zijne hand in gloeijende kolen afbrandde.

Op het Romeinsch tooneel van dien tijd, werd *Daphnis* inderdaad door eenen beer verslonden, en *Orpheus* door de Bacchanten verscheurd en in stukken gesneden. Het was bij het moorden in den Circus, waar het bloed onder de vernielende tanden van tijgers en leeuwen vloeijende, of waar loonstrekkende zwaardvechters altijd gereed waren elkander, ten genoege van het volk te doorboren, dat men het dat de Romeinen deze bloedtooneelen hunnen leeren begonnen, welke men genoodzaakt was naar het theatrum over te brengen, om de aandoenlijken der aanschouwers, wien niets meer dan dergelijke tooneelen van moord en bloedstroomen bekoorde, gaande te houden.

Te oordeelen naar de hooge waarde deze hedendaagsche roman-schrijvers de waarheid van het dramatisch bedrijf beginnen te brengen, is het moeijelijk te voorzien, waar zij zullen ophouden. Zoo zij echter het Romeinsch tooneel betreuren, kunnen wij hun zeggen, dat zij zich nog een staaltje van het vermaak dat zij aanbrengt, in de staten van den Schah van

Perste kunnen verschaffen. Daar, zegt men ons, vertoont men elk jaar op eene zeer natuurlijke wijze den dood van *Hussem*, een der tragische helden van dat land; het tooneel waar men dit drama van de oude school voorstelt, is op eene openbare plaats opgeslagen, en het bedrijf eindigt met de onthoofding van de hoofdpersoon. Dit schouwspel zal hun alle de bekoorlijkheden, welke de echtheid van het theatrale vooratel in zich beyat, aanbieden, het geweld echter uitgezonderd, want het godsdienstige fanatismus brengt van alle kanten jonge lieden aan, die er naar haken de rol van den held des stuks te vervullen. Men zou zelf niet kunnen zeggen hoe vele moeijelijkheden der keuze er geboren worden door het groote getal der naar de eer dezer plegtige onthoofding hakende; zoodat de direkteur zich in de noodzakelijkheid bevindt, vele misnoegden te maken. Een eenig tooneelspeler kan elk jaar het eerst employoi vervullen; men moet dus de overige naar het volgend jaar verwijzen, wanneer ieder van hun zich wel belooft te komen, om de uitstekende groote eer te bejagen van gekozen te worden.

MUZIJKALISCHE TAAL.

De heer *Sudre*, Muzijkmeester te Parijs, heeft reeds in den jare 1817 getracht de noten der muzijk tot uitdrukking van onze gedachten te bezigen, en begon toen een systema daar te stellen, dat hem langzamerhand tot schoone resultaten bragt. Een eenvoudig en duidelijk muzikaal alphabeth werd aan eenige zijner leerlingen onderwezen, en toen men op de verschillende hoogte was, werden er verschillende proefnemingen met vrucht gedaan; waaruit het volgende gebleken is.

De heer *Sudre* bragt verscheidene woorden, die men hem opgaf, in muzijk, en deed dezelve, door middel van zijn vlool, aan zijnen leerling hooren, die zich in eene naburige kamer bevond, en de beteekenis daarvan dadelijk ter neder schreef. Men wilde zich verzekeren of, indien men een tweede instrument bezigde om de diverse tonen over te brengen, de leerling de woorden ook zoo goed zoude kunnen begrijpen, en ten dien einde plaatste men een persoon met een bas in eene kamer tusschen hen beide, deze herhaalde nu op zijn instrument, hetgeen hij op de vlool hoorde spelen, en de leerling begreep zulks even goed als te voren. Men kon zich hierdoor overtuigen, dat alle orders door middel van posten op verschillende afstanden geplaatst, ten allen tijde tot op ver afgelegene plaatsen konden worden overgebragt, zonder het geheim daarvan te openbaren.

Op verzoek der commissie van onderzoek daartoe benoemd, paste de heer *Sudre* deze uitvinding op de trompet toe, en ook hiermede werden proefnemingen in het Champ de Mars bewerkstelligd, die even goed slaagden en waaruit tevens bleek, dat men het geluid van dit instrument des nachts tot op een uur afstands kon hooren, en dat in weerwil van het gebulder des geschuts of ook bij tegenwind men het nog op een kwartier uurs kon onderscheiden.

Eindelijk is deze uitvinding ook tot het seinen op schepen gebezigd, welke proefneming niet minder als de vorige voldeed. Na dit alles heeft de commissie een gunstig verslag deswegens gedaan, en voorgesteld om deze uitvinding met eenige verbeteringen bij het Fransche leger en de vloot in te voeren.

Na het welslagen van deze eerste poging, heeft de heer *Sudre* de Muzikalische taal op alle talen in het algemeen willen toepassen, en heeft, na drie jaren aanhoudende arbeid, zijn werk voltooid. Hetzelve bestaat in zes woordenboeken in het Fransch, Italiaansch, Spaansch, Engelsch, Duitsch en Russisch, bij ieder woord zijne vertaling in muzikalische taal houdende, en in een algemeen woordenboek, in folio, van de muzikalische taal, met alle deze zelfde talen daarbij gevoegd.

Hieruit volgt dat iemand van den dezer talen, die alleen de zeven noten van de muzijk en hare ligging kent, zijne gedachten door een eenig teeken kan mededeelen; hij zoude zelfs met behulp van het muzijkalisch woordenboek, alles kunnen lezen en vertalen, wat men hem schrijft.

Ook van deze uitvinding werd verslag aan de Akademie van schoone kunsten gedaan, en eene commissie benoemd, om dezelve nader te onderzoeken.

JERSCHE TIENDEN.

De Jersche bladen doen thans vele beschrijvingen melde van openbare verkoopingen van vee, dat wegens verkondigde heffing der tienden aangehouden is; doch te vergeefs. Het vee wordt òf in het geheel niet, of voor geenen prijs verkocht, die nauwlijks de kosten der verkoop kan dekken, zoodat de tiendheffer in alle gevallen het hem verschuldigde niet verkrijgt; het is eene openbare zamenzwering, waartegen niets te doen is. Tot bewijs hiervan, deelt de *Dublin Plus* het volgende mede: Op den 4 Junij begon, op verzoek van den eerwaardigen heer *Preston*, rector van Kilvesque, de verkoop van eenige groote menigte rundvee en schapen, die wegens verschuldigde tienden waren in beslag genomen. Rondom de kerk stonden 500 politie-soldaten, twee eskadrons dragonders, twee eskadrons huzaren, en verscheidene kompagnien infanterie. Op de heuvels over de kerk waren twee 24 ponders geplaatst. Indien ooit eene verkooping openbaar was, dan was het deze. Meer dan 20,000 menschen uit alle dorpen in de nabuurschap, waren daarbij tegenwoordig, en bedekten alle naburige hoogten. Ten 7 en 1 half uur verscheen de opzigter, bedekt door de bajonetten, en verklaarde dat de heer *Preston* het vee weder zoude uitleveren, indien men hem de zekerheid voor de betaling der tienden gaf. Maar een pachter te paard riep dapper luidkeels uit: „Nooit! geene tienden!" en „Nooit! nooit," weergalmde van alle kanten tot antwoord. De verkoop begon alzoo midden onder eene massa volks, die door de priesters met moeite werd teruggehouden. Eene vette koe, in beslag genomen voor 4 pond 10 sch., werd voor 3 schellingen verkocht, een os geschat op 5 pond 10 sch., voor 3 sch. enz., zoodat de geheele verkooping, die 77 pond waarde had, slechts 7 pond 3 sch. opbragt. Ten 2 uren namiddag was alles ten einde, geene [illegible] hongerig naar huis, en peinsde [illegible] over deze [illegible] dienst, mede in den boezem „Geene tienden!"

IJZERTIJDINGEN.

In Texel zijn binnengekomen K. Welton, van Leverpool, R. Holland van Yarmouth naar Rotterdam, M. J. Rebester, van Stettin naar Cette; de laatste heeft door de harde wind het diepe Diep niet kunnen bereiken en is op de Zuidwal aan den grond gerand, heeft een schuit bij zich tot assistentie.

In het Vlie en Terschelling niets gepasseerd.

Het schip *Atlantha*, Kapt. P. C. Beyen, van Stokholm naar Amsterdam, is, volgens een brief van Vlaardingen, van den 24 Nov. dien dag aldaar met verlies van zeilen, gebroken verschansingen, reelingstuiten enz., aldaar binnengekomen, hetzelve wil dier halven, doch moest boven water geworden, en zou ten spoedigste de reis vervolgen.

De schepen *Clara Margaretha*, Kapt. E. P. Dik, van Riga naar Amsterdam, en *Hendrina Elisabeth*, Kapt. W. A. Wykman, van Danzig naar Roven, te Enkhuizen aangekomen, hebben den 13 Dec. derzelver reis vervolgd.

Het schip *Jefferson*, Kapt. F. R. Mansvelt, van Batavia naar Rotterdam of Amsterdam, te Cowes binnen, heeft den 13 Dec. de reis vervolgd.

Arrivementen: Aan de Kaap de Goede Hoop Kapt. A. A. Hermus, van Amsterdam naar Batavia; te Teneriffe Kapt. Zwaanhals; PALEMBANG, Zr. Ms. Oorlogs-fregat, van Texel naar Batavia, in 10 dagen, volgens een brief van een der officieren van den 20 dito was aan boord alles wel; en te Marseille J. Rooderkerk en A. Plokker, van Rotterdam.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Amsterdam den 21 December 1833.

STAD AMSTERDAM.

Schuldbekentenissen 5 pCt. . . . . 97⅞ à 98¼

		Gbl.			Gbl.
NEDERLANDEN.			PRUISSEN.		
Werkel. Schuld	2½ pCt. 49⅝ à 49⅞	49⅝	Gdl. te *Lond.* 5 pCt.	— à —	—
Dito dito	5 —— 93¾ à 94⅜	94⅛	Aand. van dito 1839	92 à 92⅝	92⅜
Rest. Uitg. dito	— à —	—	SPANJE.		
Kans-Biljetten	22 à 22⅛	22⅛	Ct. br. te *Amst.* 5 pCt.	61⅝ à 62⅝	62
Amort. Sijndic.	4½ pCt. 88⅛ à 88⅝	88⅜	Idem	38 —— 40 à 40⅝	40⅝
Idem	3½ —— 71¼ à 71⅝	71⅜	Gdl. *Lond.* 1822. 5	—— 17⅛ à 17⅝	17⅜
Geldl. 1830.	5 —— 100 à 100⅛	100⅛	Cert. Uitgest. Schuld	13⅛ à 13⅜	13⅛
—— 1831.	6 —— — à —	—	OOSTENRIJK.		
Schatkist-Bill.	6 —— 102⅛ à 102⅜	102⅜	Obl. *Coll. & C°.* 5 pCt.	— à —	—
Losrenten	2½ —— — à —	—	Certificaten	3½ —— — à —	—
Hand.-Maats.	4½ —— — à —	—	Neg. Metaliek	2½ —— — à —	—
FRANKRIJK.			Idem	5 —— 93 à 93¾	93⅝
Ins. op 't Grb.	3 pCt. 74⅝ à 75⅛	75	Dito in *Lond.*	5 —— — à —	—
Cert. dito	5 —— — à —	—	Bank-Aktiën	3 —— — à —	—
RUSLAND.			NAPELS.		
Ob. *H. et C°.* 1798	5 pCt. 101⅛ à 101⅜	101⅜	Certificaten	5 pCt. — à —	—
D°. 1828 en 1829	5 —— 101⅛ à 102	101⅛	Dito in *Nap.*	5 —— — à —	—
Ins. op 't Grb.	6 —— — à —	—	DENEMARKEN.		
Ct. Ins. 1831.	5 —— 92⅛ à 93	93⅞	Neg. in *Lond.*	3 pCt. — à —	—
Dito 1833.	— à —	—	GRIEKENLAND.		
Ob. Mr. te *Lond.*	5 pCt. — à —	—	Ol. l. gr. *Lot.*	5 pCt. 21⅛ à 21⅝	—

DE PRIJS VAN DE BOTER AAN DE WAAG BINNEN LEYDEN,
Zaturdag den 21 December 1833.
Van 25 tot 27 guiden.

160ste KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

Trekking van de Vijfde Klasse.

33ste en laatste Lijst. N°. 14801 en N°. 10878, ieder een prijs van *f* 1000.
N°. 13077 een premie van *f* 500.

*** De *Theologische Faculteit* aan de Hoogeschool te LEIDEN, in hare vergadering op heden besloten hebbende om loffelijke melding te maken van eene bij haar ingekomen Verhandeling, tot zpruk hebbende: *φῶς πρὸς ἀποδοσίαν γενέσθω*, noodigt bij deze den Schrijver der gemelde Verhandeling uit, om zijnen naam aan de Faculteit bekend te maken.

LEIDEN 20 December 1833. N. G. KIST.

*** *Mren. Regenten der R. C. Armen en Weezen* alhier, voornemens zijnde, de gewone uitdeeling van verwarmende SPIJS, even als vroeger, gedurende de drie winter-maanden te doen plaats hebben, geven daarvan door deze kennis, ten einde een ieder in gelegenheid te stellen, om door aankoop van Aandeelen van 36 Portien, en waarvan de prijs op *f* n. 25 is bepaald, in de behoeften van ongelukkigen te kunnen voorzien, ter verkrijging waarvan men zich dagelijks aan het *R. C. Weeshuis* zal kunnen vervoegen; zullende de eerste uitdeeling plaats hebben op Dingsdag den 7 January 1834. Namens *Mren. Regenten* voornoemd,

H. S. Cramer.

*** Getrouwd,

DIRK DE HAAN
en
PIETERTJE
18 December 1833. E. C. A. DE GOEDE.

*** Heden overleed voorspoedig van ons een welgeschapen ZOON
MARIA HENRIETTE POTTUM, geliefde Echtgenoot van
LEIDEN, 19 Decemb. 1833. P. VAN I S.

*** Voor de onderscheidene betuigen van deelneming, mij bekend in het afsterven van mijne Schoonbroeder JOH. VAGELVOORT, Wed. E. Mauer, betuig ik bij deze mijnen verschuldigden dank.
LEIDEN 21 December 1833. H. J. RAS HOUKER.

*** *De Rentmeester van* RIJNLAND, zal op Vrijdag den 27 December 1833, des voormiddags ten elf ure, in het Gemeentehuis binnen Leyden, met open deuren, ten aanhoren van elk een ieder die daartij zal willen tegenwoordig zijn, doen deszelfs REKENING en VERANTWOORDING, van primo January tot ultimo December 1832.

*** Alle degenen, welke iets verschuldigd zijn aan, of verantwoordelijk hebben van, of eenige papieren of gelden onder zich hebben, betreffende tot den onder beheer van Inventaris aanvaarden, Boedelen, Nalatenschap van wijlen den Heer ABRAHAM DERCKSEN, in leven *Candidaat* [illegible] *en uitgaande Regten, Rijks- en Stads Accijnzen*, overleden te Leyden den 27 [illegible] vermoed lasts-heden; worden verzocht daarvan [illegible] opgave of afgifte te doen, vóór of den eersten Februarij 1834, aan Kantoor van den Notaris A. ZUURDEEG, te Leyden voornoemd, in [illegible] straat naast den Burch, zijn te bekomen [illegible]

CHOCOLADE, met Vanille A A f 1, A A 90 ct., A A 80 ct., A A 75 ct., A A 70 ct., A A 60 ct., A A 50 ct., Gezondheids-Chocolade A A 90 ct., Gepeperde A A A A f 1, A A 75 ct.

*** Te Leiden op het beest gedeelte der Nieuwe Rhijn, is [illegible] HAND TE KOOP: Een ruim weldoortimmerd HUIS [illegible] en TUIN, voorzien met vele gemakken, waarop [illegible] een gedeelte der Kooppenningen kunnen gewaarigd blijven; benevens een welbekende APOTHEEK, met alle derzelver [illegible]. Te bevragen, mits brieven *franco*, bij den Eigenaar G. POST aldaar.

*** Men verlangt te KOOP: Een [illegible] WOONHUIS, [illegible] minstens zeven à acht Kamers, en [illegible] op een [illegible] en vrolijken stand der Stad Leyden. Iemand hiertoe [illegible] gelieve zich, bij gesloten briefje, waarin opgave van prijs en stand, onder [illegible] bij den Boekhandelaar J. W. VAN LEEUWEN op de Breedestraat.

Bij de Wed. ANTHONY en KLOPPER en ZOON, te Leyden,